

У чему је магија феномена Прелетачевића Белог?

Пише: Бранислав Ристивојевић
понедељак, 13 март 2017 15:36

Више трезвених коментатора наше свакодневице већ је добро приметило да је један од пелцера за модел владавине у Србији Вучић преузео од свог ментора из нама суседне и братске Републике. Није ни чудо. Ако и нису зачети од истог семена, а оно су временом усвојени од истог политичког оца или очеве (неко и од мајке). Не треба гајити илузије, није то зато што су добра него зато што су послушна деца. Она која све раде како им њихови усвојитељи кажу. За послушност су заузврат добили дозволу да у својој земљи ураде сваку гадост које би се у државама њихових усвојитеља политичка елита стидела. То укључује и крађу на изборима, прекрајање изборне воље грађана, насиље над њиховом изборном вољом путем притисака приликом гласања, насилно скупљање гласова од запослених у јавном сектору, претње отпуштањем ко не гласа, куповање гласова, пребијање гласача и страначких активиста, па кад све то не успе – отмице одборника и слично. Све у свему влада се кампањом страха која се плански шири у народу.

Против овакве диктатуре страха су се у братској нам и већ дуже времена непријатељској суседној Републици борили свим средствима и није дало резултате: и убеђивање и распасуљивање народа, и штрајкови, и побуне и изливи грађанског незадовољства и камповање испред скупштине и бојкот исте и нереди и туча са полицијом и, и, и, и ништа. Нема резултата. Диктатура уништава и то мало супстанце народа како на Обали лозоваче тако и у Србији.

У чему је магија феномена Прелетачевића Белог?

Пише: Бранислав Ристивојевић
понедељак, 13 март 2017 15:36

Власт се поноси тиме што аеродром у Београду остварује никад забележене резултате у броју путника које је отпремио, али не спомиње једну демографску и биолошку трагедију с тим у вези: већина авионских карата купљених у Београду узима се у једном правцу!

Да ли је све тако безнадежно? Није. Ми у Србији имамо искуства са диктатурама и могли би нашој браћи на Обали лозоваче да дамо један савет како да се реше своје диктатуре страха на начин који је већ успешно опробан у Србији. Не бојте се драги читаоци, при томе ником неће пасти длака са главе нити ће бити просута кап крви.

Сећате се покојног Милошевића, сигуран сам? Поставићу пар реторичких питања. Када је он пао са власти? Када је народ изашао на улице? Не. Када је изгубио изборе? Не. Када је претерао са крађом? Ни близу. Када је изгубио рат? Ни тада. Тада је био најчвршћи. Када су му окренули леђа његови усвојитељи? Не. Тада је био толико чврст да су морали да нападну Србију. Па када је онда пао Милошевић? Када је био исмејан.

Сетите се драги читаоци парола као што су „Гедо глупердо“ или „Готов је!“, сетите се којекаквих карикатура, сетите се луткица са затворском униформом, сетите се позоришних представа. Када су престали да га доживљавају обиљно и да га уважавају када му више нико није придавао важност већ га је исмевао, када је био извргнут руглу, када је служио за подсмех, е тада је нестао страх. Када нестане страх нестаје и сваки диктатор који влада уз помоћ њега:

Био једном један лав, какав лав, страشان лав, наругушен и љут сав...

У чему је магија феномена Прелетачевића Белог?

Пише: Бранислав Ристивојевић
понедељак, 13 март 2017 15:36

